

Farní

zpravodaj

1 / 2023

Farnost Štramberk

MASOPUST

Lidově ostatky, fašanky, na Moravě voračky, končiny, obecně karneval.

Masopust je obdobím mezi Vánoce a postní dobou, začíná po svátku Tří králů a končí Popeleční středou s pohyblivým datem, které je závislé na datu Velikonoc. Je obdobím veselí, zabíjaček, svateb, hodování, je obdobím rituálních úkonů, průvodů masek, scénických výstupů s hudbou a tancem.

Již v období římské říše probíhala oslava vegetačního období pod s názvem Bakchus. Stejně tak se shoduje se slovanskými oslavami konce zimy. Masopustní tradice ve slovanských zemích jsou hodně podobné ve svých rituálech děděných z generace na generaci. Masopust je obdobím křesťanských oslav, kdy lidé děkují Pánu za ukončení zimy, za konec období strádání, nemoci a hladu, za dar zdraví.

V minulosti byl masopust oficiálním svátkem, během kterého bylo třeba se dosyta najíst před následujícím půstem. Těm, kdo se oslav svátku nezúčastnili, se poslala výslužka na Moravě zvaná „šperky“, v Čechách „zabíjačka“, která obsahovala ostatky (huspeninu, jelita, jitrnice, ovar, škvarky, klobásy).

Období hojnosti jídla vrcholí posledním čtvrtkem (tučným). Poslední tři dny masopustu (neděle, pondělí, úterý) se nazývají ostatky, končiny, fašanky nebo masopust. Vše ukončila noc před Popeleční středou, kdy dříve zatroubil rychtář a všechny vyzval k rozchodu.

Název masopustu – karneval – přišel z Itálie, karneval spojený s maškarami a s hodováním. (valere carnis - nabytí síly)

V České republice o masopustu obřadní průvod masek obchází s muzikou vesnici a do košíku vybírá vejce, slaninu, kořalku, boží milosti, koblíhy, klobásy. Konzumace darů probíhá večer při plesové zábavě, která končí dramatickým pochováním basy.

Jedná se o dlouholetou tradici, masky jsou zastoupeny smrtkou, řezníkem, medvědem, koněm, babkou s košem. Průvod masek s pečlivě připraveným humorným scénářem obřadu provádí návštěvu jednotlivých domů, se zpěvem a často i s tancem typickým pro masopust.

Masopust je tradice, dědictví předků, je projevem radosti z končící zimy, naděje na ukončení starosti o obživu rodiny. Je poděkováním a současně prosbou, aby nám Pán v novém roce dopřál zdraví, úrodu, trochu štěstí. Boží požehnání.

POSTNÍ DOBA

Je konec radovánek, probouzíme se do Popeleční středy, která je PRVNÍM DNEM POSTNÍ DOBY. Následuje čtyřicet dní půstu spolu se 6 nedělemi, které se do půstu nepočítají a nepovažují se za postní dny.

POPELEČNÍ STŘEDA (DIES CINERUM nebo FERIA QUARTA CINERUM) je v římskokatolickém, liturgickém kalendáři, starokatolickém, anglikánském, luteránském a kalendáři Církve československé husitské prvním dnem postní doby. Připadá na 46. den před Velikonoční nedělí (7. týden před Velikonoční nedělí). Každý rok platí jiné datum. V ranném křesťanství Popeleční středa zahajovala veřejné pokání. Velký hříšník byl vyzván biskupem, aby zahájil uložené pokání. Oblékl si kající roucho a hlavu si sypal popelem, obřadně byl vykázán z kostela a před vchodem do kostela až do Velikonoc žádal křesťany o modlitbu. Ke konci 1. tisíciletí se instituce veřejného pokání vytratila, ale sypání popela na hlavu se začalo uplatňovat u všech

účastníků bohoslužeb. Papež Urban II. doporučil tento obyčej v roce 1091 pro celou církev. Mužům se sypal popel na hlavu, ženy, kvůli postnímu závoji na hlavě, byly znamenány na čele ve tvaru kříže. V současnosti se uděluje znamení kříže všem účastníkům bohoslužby. Modlitba pro požehnání se datuje od 11. století. Popel je používán ze svčených ratolestí Květné neděle předchozího roku. Popeleční středa je dnem přísného půstu, je připomínkou pomíjivosti pozemského života.

Popelec - znamení kříže popelem se uděluje se slovy:

ČIŇTE POKÁNÍ a VĚŘTE EVANGELIU nebo
PAMATUJ, ŽE JSI PRACH, V PRACH SE OBRÁTÍŠ.

Katolický křesťan je veden, aby zůstal nezávislý na pomíjivosti a věnoval pozornost věcem trvalým, duchovním.

Postní doba (QUADRAGESIMA) je obdobím přípravy na Velikonoce. Týká se nejen jídla a abstinence, ale i dobou almužny a dobrých skutků. V postní době má člověk pracovat na své proměně, na duchovním růstu. Je to dobou, kdy člověk naslouchá Božím slovu, je dobou přípravy katechetů na křest. Barva postní doby je fialová. Neděle v postní době dostaly pojmenování:

1. neděle postní INVOCATIV /invocativ me/ - povolal mne
2. neděle postní REMINISCERE /reminiscere miserationum tuarum/ - rozpomeň se na své smilování
3. OCULI /oculi mei semper/ - mé oči stále vyhlíží Pána
4. LAETARE /laetare Ierusalem/ - raduj se Jeruzaléme
5. IUDICA /iudica me DEUS/ - zjednej mi právo Bože
6. IN PALMIS

Celá postní příprava směřuje k radostné oslavě ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ. Postní doba je přípravou na největší svátky v roce VELIKONOCE.

Jana Machovská

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2023

Štramberk

Závišice

2. 4. Květná neděle

Pobožnost křížové cesty	7:45	9:30
Mše svatá	8:30	10:00

6. 4. Zelený čtvrtek

Mše svatá	18:30	17:00

7. 4. Velký pátek

Pobožnost křížové cesty	15:45	14:15
Velkopáteční obřady	16:30	15:00

8. 4. Bílá sobota

Adorace u Božího hrobu	9:00 – 20:30	9:00 – 13:00
Velikonoční vigilie a mše sv.	20:30	18:00

9. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Mše svatá	8:30	10:00

10. 4. Pondělí Velikonoční

Mše svatá	8:30	10:00

Príležitost k **velikonoční svaté zpovědi** bude ve Štramberku v sobotu **1. dubna od 11:30 do 13:30 hodin**, v Závišicích v sobotu **1. dubna od 14:30 do 15:30 hodin**.

STATISTIKA ZA ROK 2022

Počet křtů, svateb, pohřbů a dětí přistoupených k 1. sv. přijímání

	Závišice	Štramberk	Celkem
Křty	4	3	7
Svatby	3	3 – farní kostel 3 – sv. Kateřina	9
Pohřby	6	7 – farní kostel 1 – sv. Kateřina	14
První sv. přijímání	8	2 děti, 1 dospělá	11

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
Na potřeby farnosti – 12/2022	13 819,- Kč	4 000,- Kč
Na potřeby farnosti – 1/2023	8 335,- Kč	4 250,- Kč
Na potřeby farnosti – 2/2023	12 611,- Kč	5 984,- Kč
Na potřeby farnosti – 3/2023	15 031,- Kč	5 610,- Kč
Diecézní sbírka – na Biblický apoštolát	8 693,- Kč	5 312,- Kč
Diecézní sbírka – Svatopetrský halěř	18 752,- Kč	5 573,- Kč

PLÁNOVANÉ AKCE VE FARNOSTI

Farní kavárna

Farní kavárna bude v neděli po dětské mši svaté ve Štramberku v těchto termínech:

26. března

23. dubna

14. května (u sv. Kateřiny - Pout' rodin / Svátek matek)

18. června

Zájemci, kteří se chtějí zapojit do fungování farní kavárny, mají možnost se zapsat do rozpisu, který je k dispozici vzadu v kostele. Tato služba spočívá ve vaření kávy, čaje, obsluhy a obstarání drobného občerstvení (např. buchta).

Případné dotazy a informace:

Radka Buzková 739 293 096

Kamila Dostálová 732 954 925

Křížová cesta pro rodiny s dětmi

Uskuteční se v neděli **12. března 2023 v 15 hodin**. Sraz je u kostela v Rybím. Délka trasy je cca 2,5 km.

Noční křížová cesta

Uskuteční se v noci ze Zeleného čtvrtku na Velký pátek. Sraz bude dne **6. dubna 2023 ve 22 hodin** u prvního zastavení křížové cesty (za novojičínským hřbitovem). Délka trasy je cca 9 km.

Doporučení pro řidiče. Zavezte své auto do Štramberka. Ve 21:47 hodin jede autobus ze zastávky Restaurace pod Bílou horou do Nového Jičina (zastávka Nový Jičín, staviva).

FARNÍ KALENDÁŘ 2023

BŘEZEN

- 18. 3. Postní duchovní obnova (Závišice)
- 26. 3. Farní kavárna

DUBEN

- 1. 4. Velikonoční tvořivý jarmark (Závišice)
- 16. 4. Koncert duchovní hudby v kostele (Závišice)
- 23. 4. Farní kavárna

KVĚTEN

- 14. 5. Pout' rodin ke sv. Zdislavě (mše sv. v kostele sv. Kateřiny)
- 21. 5. Štramberská pout' – kostel sv. Jana Nepomuckého
- 28. 5. Farní kavárna
- 28. 5. Svatodušní škvařenice na Myslivecké chatě (Závišice)

ČERVEN

- 2. 6. Noc kostelů – kostel sv. Jana Nepomuckého
- 18. 6. Farní kavárna
- 24. 6. Farní den – farní zahrada

ČERVENEC

- 5. 7. Závišická pout' sv. Cyrila a Metoděje
- 23. 7. Pout' ke sv. Kryštofovi – žehnání řidičů a dopravních prostředků – kostel sv. Kateřiny

SRPEN

- 13. 8. Pout' u kapličky v Pasekách v Závišicích

ZÁŘÍ

- 28. 9. Svatováclavská Horová pout'

ŘÍJEN

- 29. 10. Oslava 300 let posvěcení kostela (Štramberk)

OTEVŘENÉ CHRÁMY 2023 – hledáme průvodce

Vážení farníci,

i letos se naše kostely zapojí do diecézního projektu Otevřené chrámy. Aby naše kostely (farní kostel sv. Jana Nepomuckého a kostel sv. Kateřiny) mohly být otevřeny, je potřeba mít v nich průvodce.

Být průvodcem nevyžaduje žádné speciální schopnosti. Stačí pouze být v kostele, přivítat návštěvníky, nabídnout jim, že jim řeknete pár slov o kostele apod. Případně jim prodat magnetku nebo oplatky, pokud budou mít zájem. Pokud chodíte do školy nebo do práce, můžete si vzít například jen víkendy nebo mít službu přes týden pouze o prázdninách. Kostely budou otevřeny od května do konce října. Vše si později domluvíme na společné schůzce. Určitě je možné, aby se jako průvodci zapojili i farníci ze Závašic. Odměna je od letošního roku 120 Kč/hodinu.

Nebudu vám nic nalhávat, občas je to náročné, když proudí desítky turistů, ale na druhou stranu zažijete i ty chvíle, kdy máte kostel "jen sami pro sebe" :-)

Kdo by měl zájem a byl ochoten se do průvodcování zapojit, kontaktujte prosím Dominik Davida do neděle 19. března 2023.

Dominik David

Z FARNÍ RADY

Farní rada se v lednu a únoru sešla hned 3x. Kompletní zápisy z jednání najdete na webu farnosti. Ve zkratce se projednávaly tyto body:

Rekonstrukce fary ve Štramberku

Aktuálně máme připravenou architektonickou studii na rekonstrukci celé budovy fary. Máme ji schválenou i od památkářů, kteří se vyjadřují k vnějšímu vzhledu budovy.

Nyní probíhá výběr hlavního projektanta, který zpracuje detailní projekt jak pro samotnou realizaci, tak pro stavební povolení apod. V mezičase jsme ještě poptali firmy na stavebně technický průzkum. Tento průzkum je důležitý pro projektanty, aby věděli reálný stav budovy a následně nás při samotné rekonstrukci něco nepřekvapilo. Nicméně s realizací čekáme na výběr projektanta.

Na poslední farní radě jsme také otevřeli téma financování celé rekonstrukce. Nyní připravujeme podklady a plánujeme celý projekt představit na biskupství.

Příprava oslavy 300 let farního kostela

Hlavní oslavy proběhnou v neděli 29. října 2023. Byl připraven harmonogram oslav. Hlavním celebrantem bude o. biskup Martin David

Proběhne oprava procesního kříže, který se používá při liturgických průvodech. Cena opravy je odhadnuta na 35 000 Kč. Proto na pouť proběhne sbírka na opravu tohoto kříže.

Obnova pískovcové sochy sv. Jana Nepomuckého v zahradě u Davidů

Byla domluva s panem Davidem, že nám sochu daruje. Farnost měla možnost získat dotaci z programu Regenerace MPR a MPZ. Bohužel než se stihl převod sochy zařídit, pan David zemřel. Dle vyjádření dědiců dohoda na darování platí a je nyní nutno počkat na formální vyřízení dědictví. Proto bylo rozhodnuto, že opravu nyní nebudeme řešit a počkáme, až bude vše po právní stránce dořešeno.

Obnova dřevěné sochy sv. Jana Nepomuckého

Farní rada rozhodla o restaurování dřevěné sochy sv. Jana Nepomuckého. Obnova by měla být dokončena do 29. října 2023, kdy budeme slavit 300 let od posvěcení kostela. Při této příležitosti by mělo dojít k jejímu posvěcení.

Socha je z 19. století a původně byla umístěna na varhanách.

Celková částka za opravu je nyní odhadnuta na 51 750 Kč. Proto farní rada rozhodla, že výtěžek z pokladničky u svícníku bude použit na úhradu renovace této sochy.

PŮST, MODLITBU A ALMUŽNU ZA KAŽDÝCH OKOLNOSTÍ

Úryvek z kázání sv. Jana Maria Vianneyho (+1859) na 7. neděli po Letnicích o tom, jak může kdokoliv a za jakýchkoliv okolností konat skutky almužny, postu a modlitby.

V Písmu svatém čteme, jak Pán promluvil ke svému lidu. Rozmlouval o nezbytnosti konání dobrých skutků, abychom se mu zalíbili a připojili se tak k zástupu svatých: „To, co od vás žádám, není nad vaše síly, nemusíte vystoupat až k oblakům, ani procházet moři. Vše, co od vás žádám, je takříkajíc na dosah ruky, ve vašem srdci a kolem vás." Já mohu jen zopakovat to samé. Je to pravda. Nikdy se nám nedostane štěstí přijít do nebe, pokud nebudeme konat dobré skutky. Ale nelekejme se. To, co Bůh od nás žádá, není nic výjimečného, ani nad naše síly či schopnosti. Nežádá od nás, abychom seděli celý den v kostele, nechce od nás ani těžké skutky pokání, které by nám zničily zdraví. Nechce od nás, abychom rozdali všechnen svůj majetek chudým (i když jsme ve skutečnosti povinni dát chudému tolik, kolik můžeme, abychom se zalíbili Bohu, který nám přikázal, abychom tím odčinili

svoje hříchy). Je také pravda, že se máme v mnoha věcech umrtvovat, přemáhat naše sklony... Možná mi řeknete, že je mnoho těch, kteří se nemohou postit, další, kteří nemohou dávat almužnu, jiní jsou zase tak zaneprázdnění, že se často jen s námahou ráno a večer pomodlí. Jak se tedy budeme moci zachránit, když se musíme stále modlit a neustále konat dobré skutky, abychom získali nebe? Jestliže se naše dobré skutky promění na modlitbu, půst a almužnu, uvidíte, jak lehce to všechno budeme moci činit.

Ano, i kdybychom měli chatrné zdraví, anebo kdybychom dokonce byli nemocní, existuje jeden způsob, jak se můžeme lehce postit. I kdybychom byli zcela chudí, ještě stále můžeme dát almužnu. Jakkoli bychom byli zaneprázdnění, můžeme se modlit k dobrému Bohu ráno a večer, ba i celý den bez toho, abychom se nechali vyrušit v naší činnosti. Můžeme se postit způsobem, který se velmi Bohu líbí: vždy se zřekneme něčeho, z čeho bychom měli mít potěšení, neboť půst není jen zříkání se jídla a pití, ale i toho, co nám způsobuje radost či potěšení. Jedni se mohou umrtvovat tím způsobem, že se stanou lepšími. Druzí se zase zřeknou návštěv svých přátel, které by tak rádi viděli, další oblíbených řečí a rozhovorů. Toto je skutečně velký půst, a Bohu se velmi líbí, když bojujeme proti lásce k sobě samému, proti svojí pýše, proti svojí nechuti konat to, co neradi konáme; anebo když žijeme s lidmi, jejichž povaha a způsob konání nám velmi nevyhovují...

Naskytl se vám příležitost, abyste uspokojili svoji mlsnost? Nikoho na nic neupozorňujte a raději si vezměte to, co vám chutná nejméně... Ano, kdybychom chtěli konat dobro, zjistili bychom, že se musíme postit nejen každý den, ale v každém okamžiku dne.

Ale řekněte mi, existuje vůbec půst, který by se líbil Bohu více jako trpělivé snášení anebo konání jistých věcí, které vám jsou často nepřijemné? Nemluvě o stonáních, nemocech a mnoha dalších trápeních, jež se z našeho bídného života nedají vyloučit - kolikrát máme příležitost k umrtvování, když přijímáme to, co nás obtěžuje a co se nám protiví? Dnes to může být práce, která nás nudí, jindy zase

nesympatická osoba či ponížení, které těžko snášíme. Nuže tedy, jestliže přijmeme toto všechno kvůli dobrému Bohu jen proto, abychom se mu zalíbili, Bůh přijme tato odříkání nejděčněji...

Můžeme říci, že existuje druh almužny, již můžeme dávat všichni. Dobře víte, že almužna nespočívá pouze v tom, abychom nasýtili někoho, kdo je hladový, anebo darovali oděv tomu, kdo jej nemá. Almužnou jsou všechna dobrodiní, jež v duchu lásky prokazujeme svému bližnímu, ať už jeho tělu, nebo duši. Když máme málo, tak tedy dáme málo; když nemáme, tak alespoň půjčíme, můžeme-li. Ten, kdo se nemůže postarat o potřeby chudých, může je alespoň navštívit, povědět jim nějaké slovo útěchy, pomodlit se za ně, aby svoji nemoc využili co nejlépe. Ano, v Božích očích je všechno velké a cenné, když to konáme v duchu víry a pro lásku k bližnímu, protože Ježíš Kristus nám říká, že ani sklenice vody nezůstane bez odměny. Vidíš tedy, že i když jsme velmi chudí, můžeme snadno dávat almužnu.

A ještě dodám, že existuje jedna modlitba, již se můžeme modlit neustále, jakkoliv jsme zaneprázdnění, a nemusíme ani přerušit svoji práci. Spočívá v tom, abychom ve všem, co činíme, plnili pouze Boží vůli. Řekněte mi, je těžké snažit se plnit jen Boží vůli ve všech našich skutečích, ať jsou jakkoliv malé?

Odkaz: <https://revue.theofil.cz/revue-clanek.php?clanek=1744>

MEDITACE O MODLITBĚ

Z meditací Anthonyho Blooma, pravoslavného biskupa (Lumen vitæ, č. 3, 1969).

Každý, kdo prosí, dostává. Až příliš často život, který vedeme, svědčí proti modlitbě, kterou se modlíme; a teprve až se nám podaří sladit slova naší modlitby s tím, jak žijeme, získá naše modlitba sílu, jas i účinnost, které od ní očekáváme.

Až příliš často se obracíme k Pánu v naději, že on udělá to, co bychom jeho jménem a v jeho službě měli udělat my. Až příliš často jsou naše

modlitby jakési zdvořilé projevy, dobře připravené a také za staletí opotřebované, které den za dnem Pánu nabízíme, jako kdyby stačilo mu rok co rok opakovat s chladným srdcem, se zlenivělým rozumem, bez účasti vlastní vůle, taková ohnivá slova, jež se zrodila na pouštích a v samotě, v největším lidském utrpení a v nejsilnějších situacích, které dějiny kdy poznaly.

A je tolik příležitostí, kdy naše modlitby jsou jen mrtvými písmeny, která zabíjejí, protože pokaždé, když dopustíme, aby naše modlitba byla mrtvá, aby nás neoživovala, aby nám nepředávala tu sílu, kterou v sobě nese, stáváme se stále méně vnímaví k jejímu působení; stále méně se stáváme schopnými prožívat modlitbu, kterou vyslovujeme.

Přečtěte si modlitby, které se máte modlit ráno a večer. Vyberte si kteroukoliv z nich a učiňte si z ní životní program a uvidíte, že tato modlitba nebude nikdy únavná, že se nikdy neopotřebuje, protože bude den ze dne broušena a zaostřována přímo životem.

A to za nás nikdo neudělá; to musí udělat každý sám za sebe; jinak se rozejde modlitba se životem. Nějaký čas jde život svou cestou dál a modlitbu mumláme stále méně zřetelně a stále méně znepokojivě pro naše svědomí; její naléhání slábne. A protože život má své požadavky, kdežto modlitba pochází od Boha – nesmělého, milujícího, který nás volá a který se nikdy nevnučuje prudce nebo násilně – modlitba odumře. A my si začneme říkat (abychom se utěšili), že jsme teď převedli modlitbu v činnost, že naším klaněním je teď dílo našich rukou.

Takový postoj nezastáváme však ke svým přátelům, příbuzným, k těm, které máme rádi. Ano, někdy, ba možná stále, děláme všechno, co pro ně udělat máme – ale znamená to snad, že v srdci na ně zapomínáme, že naše myšlenky se k nim nikdy neobráť? Ovšemže nikoli! A Bůh jediný že by měl tu výsadu, že bychom mu sloužili, a nikdy na něho ani nepohlédli, nikdy že by se naše srdce nerozehřálo láskou, jakmile zaslechneme jeho jméno? Jedině Bohu, že by se sloužilo lhotejně?

KLANĚNÍ A ODČIŇOVÁNÍ

Đábel má větší strach z hodiny adorace než z deseti kázání. Klanění je úkonem víry. Vychází z víry a působí v duši nárůst víry. Toho, kdo se klaní, uzpůsobuje k velkým dílům uzdravení, odčiňování, nápravy a usmíření. Klanění nese plody skrytosti, ticha a pokory, jež nejsou o nic méně skutečné, než skutky přitahující pozornost mnohých a konané před zrakem světa dychtivého po znameních, aby mě pokoušel.

Pro tebe jsem si vyvolil cestu skrytosti. Přicházej ke mně ve víře a já budu jednat. Nabízej mi prostou víru své adorace a já budu konat zázraky milosti v duších, které si sám vyvolím, zejména však v duších mých kněží, pro něž jsi svůj život zde obětoval.

Některé povolávám k tomu, aby kázali, jiné k vyučování, další k tomu, aby v mém jménu vystupovali před zástupy nebo aby uzdravovali a vyháněli demony. Tebe jsem povolal, abys napodoboval můj skrytý život v Nejsvětější svátosti oltářní. V kolika kostelích jsem opuštěn? V těchto svatostáncích konám totéž, co v nebeské svatyni: stojím před svým Otcem jako milovaný Syn a věčný velekněz, obětuji mu sebe sama v nekončící oběti. I v nebi nesu rány, které jsem přijal ve svém umučení na zemi. Tytéž rány vyzařují z mého těla v Nejsvětější svátosti oltářní.

Ten, kdo přichází k svátosti mé lásky, vystavuje se uzdravující záři mých ran. Mé rány září z každého svatostánku na zemi, nabízejí odpuštění, milosrdenství a uzdravení hříšníkům, prosí za ně před zrakem mého Otce, posvěcují ty, kdo setrvávají v mé přítomnosti. To všechno se děje v úplné skrytosti a ve velkém tichu. Pokora posvátných způsob zahaluje mou přítomnost a mé působení, ale nikterak je neumenšuje ani neoslabuje.

Jsem ve svátosti lásky tak, jako jsem byl během svého života na zemi, jako v každém okamžiku mého utrpení, jako v agonii smrti na kříži a jako jsem nyní a navěky ve slávě nebe. Přicházej ke mně ve svátosti

mé lásky a dovol mi vtáhnout tě do mého díla, do mé kněžské přímluvy a do mého obětování se jako Beránka. Toto je život, který jsem si vyvolil pro tebe a pro syny, jež jsem ti dal: nikoliv se příliš ukazovat, ne mnoho mluvit, ale žít v zahalení, v tichosti a skrytosti, žít v skutečné účasti na mém svátostném stavu.

Ze svatostánků, kde ukrytý před zraky lidí přebývám, v každém okamžiku přináším kněžské odčiňování svému otci, předkládám mu vše, co mu lidé ve své pýše, neznalosti a zaslepenosti odmítli obětovat. Uzdravuji duše – duše zlomené a pošpiněné, zatemněné a nakažené, pokořené a zohavené hříchem. Tohle je velké dílo odčiňování, k němuž jsem tě povolal. To je dílo přinášení náhrady, k němuž chci přitáhnout každou duši, zejména každou kněžskou duši, která přichází ke mně a klaní se mi v tichosti živé víry a planoucí lásky.

(Benediktin: In sinu Jesu II)

Roku 2007 začali uprostřed ticha adorace k srdci jednoho kněze promlouvat Pán Ježíš a Panna Maria. Z těchto slov se zrodila kniha *In sinu Jesu – V tichu před Pánem*, jejíž stránky promlouvají přímo doprostřed potřeb člověka naší doby a poskytují mu útěchu i výzvy. Publikace, pevně opřená o Písmo i apoštolskou tradici, vyšla s církevním schválením původně v Irsku a stala se zdrojem obnovy vnitřního života již řady kněží, řeholníků i laiků.

PRO ZASMÁNÍ

Neskutečné příběhy žáků ze skutečné školy sv. Zdislavy

Děti dávaly paní asistentce namalované obrázky pro radost. Vidí to Prokop, nemá žádný obrázek, tak podá kolečko salámu ze svačiny. „Paní asistentko my jsme měli zabijačku.“ „A proč jsi smutný?“ „Protože mi tatínek nedovolil, ať vám donesu prdelačku v aktovce.“

„Prokúpku čím chceš být, až budeš velký?“

Prokop přemýšlí a pak paní učitelce odpoví.

„Nó, co mi mamka dovolí.“

Žáci jdou na procházku a paní učitelka volá: „Děti na kraj, jede auto, ať se nestane nějaká nehoda.“ Andulka hned poslechne a šlápne do obrovského psího

V náboženství se ptá pan farář: „Amálko, kdo jsou to křesťané?“ Amálka vyhrkne: „Ti co pronásledují Ježíše Krista.“

V dopravní výchově ukáže paní učitelka značku - stezka pro chodce. „Co je to za značku Tondo? Stezka odvahy.“

V dopravní výchově: „Evičko, může se při řízení auta telefonovat? To nevím, ale můj tatka řídí a pusinkuje maminku,“ odpoví Eva.

V prvouce se ptá paní učitelka: „Máte doma nějaké zvíře?“ A děti se předbíhají, co mají za zvířátka. Jak přijde na řadu Lenka, pokrčí ramena a řekne: „My máme jen pavouka na záchodě.“

Zapsala Ludmila Bajerová

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Ludmila Bajerová, Petr Buzek, Eva Davidová, Dominik David, Kamila Dostálová, Jana Machovská, Karolína Najzarová, Ludmila Petrášová.

Sazba: Petra Davidová

Další číslo vyjde předběžně v červnu 2023

Toto číslo vyšlo v neděli 12. března 2023.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.d@centrum.cz.